

אגרת מספר 166 להתאהב בטבע ברוח גלילית

המפגש האחרון לעונת 18-19, נערך בתחילת יולי – 5.7.19, לראשונה בתולדותינו. רק 25 איש !! הפעם התחלנו עם סיכום השנה, ועשינו זאת ב"חאן רוח גלילית" של משפחת קדוש במצובה. בהמשך התארחנו בחוות "להתאהב בטבע" של ביאליק סולמני, שנמצאת מזרחית לכביש מספר 70 ודרומית למצובה, למרגלות תל עבדון. בודדים המשיכו לסיום רטוב ומרענן בעין חרדלית.

חאן רוח גלילית - כאמור נפגשנו במצובה בחאן של משפחת קדוש. מתחם מאד מושקע ויפה. בכל פינה במקום ניכרות ידיה האמנותיות של גלי קדוש, שהיא מורה לאומנות (לא פגשנו אותה כי הייתה בחו"ל). המקום כולל קירותיו מלאים בעבודות ידה, בעיקר מחומרים של מיחזור. קובי קדוש מנהל החאן, לקח אותנו לסיור בחאן. הזוג הגיע למצובה בעקבות ההתמוטטות של הקיבוץ, בשנת 2005. בשנת 2007 קובי פתח בית מלאכה קטן (נגריה ושבשבות רוח) במבנה שהיה שייך ללול, בשולי הישוב במרחב מוזנח ועזוב. ליד המבנה הזה היה לול ישן ומתפרק בתוך סבך של חורש. היום זהו מבנה החאן המרכזי. אבל אז, היו מחשבות ראשוניות, בטח שלא חאן. המקום התגלגל לאט לאט, לאורך שנים. שני בני הזוג הם אנשים מאד יצירתיים, וכך הגענו לחאן, בצורתו המאד מיוחדת, מזמינה ומחבקת כפי שהוא היום.

החאן מארח קבוצות שונות וגם בתי ספר. מהשנה הם מפסיקים לעבוד עם בתי ספר, כי רוצים לתת למקום צביון יותר שקט. רוצים להכניס סדנאות ופעילויות לקבוצות. שיתופי פעולה עם כוחות גליליים. קובי רואה את המקום כפלטפורמה לאנשי הגליל.

יש כאן כמה סוגי / רמות אירוח. יש מתחמי מזרונים, יש חאן מרכזי (עם מקרן ולובי), מרפסת V.I.P, וגם 3 בקתות צימרים. יש מטבח, יש פינות ישיבה מקסימות. ארוחת בוקר כלולה באירוח. הם פתוחים לכל הקהלים, למעט בתי ספר. ארגונים, משפחות עם ילדים. 15 איש ומעלה. הכל ממוזג. גם אירועים עושים כאן, בתנאי שהם ברוח המקום.

חאן רוח גלילית - נייד: 0525801659 טלפון 04-9858024, אתר: www.rglilit.co.il

סיכום שנה – בשלב הזה פרשנו את התקרובת שהבאנו על שולחן בצל ובין לעיסה לעיסה גם ברכנו על השנה שהייתה עם מיץ רימונים של רוני קליער, וכמובן דברי הצוות המוביל.

חוות להתאהב בטבע – כאן פגשנו את בעל החווה – ביאליק (שי) סולימני, איש עבדון. מטרת החווה היא לקרב את הציבור לטבע עם פירות אורגנים. ביאליק התחיל עם ליצי'. בכל מקום אחר, הליצי' כיום ומזה שנים מטופל כימית אחרי הקטיפ ולפני שיווקו, מכיוון שהפרי תוך כמה שעות מתייבש וקליפתו נעשית חומה, קשה ושבירה. כדי לשמור על רכות הקליפה, מאדים את הפרי באדי גופרית. הפרי אמנם נשאר רך אך מאבד את צבעו. כדי לשמור את חיי המדף של הפרי, טובלים אותו בחומר נגד פטריות (שנחשב באירופה כמסרטן). ולסיום, ממש לפני השיווק הפרי עובר טבילה בחומצת מלח מיוחדת לתעשיית המזון (2R), שמחזירה לו צבע מלאכותי, וכך הוא נמכר בשווקים. מיותר לציין שהטעם הטבעי גם הוא נעלם בעקבות הטיפולים הכימיים. (על בריאות לא נגיד כאן מילה).

ביאליק התחיל עם שיווק ישיר מול חנויות של ירקות ופירות במרחב הקרוב ועד חיפה. חיסול המטע לקטיף עצמי במצובה (בניהולו של גדעון סגלי), פתח את האופציה לפתוח מטע כזה כאן. כדי להאריך את עונת הליצי, ביאליק מחזיק כמה זנים.

כדי להאריך את העונה, וכדי ליצור מצב של כמה שיותר חודשי פעילות, ניטעו בחווה סוגים שונים של פירות סוב-טרופים ועוד. כיום יש בחווה: תות שדה, כמה זני ענבים, פסיפלורה, גרגר פנמה, גויאבות ממינים שונים, משמש, פיטנגו, צ'ה ועוד. האח הצעיר של ביאליק, רועי, הוא איש הפירות המיוחדים. כדי לשמור על הפרי בלי ריסוסים, ביאליק נעזר במלכודות, בעיקר כנגד פרי-זבוב ים-תיכוני. משבצת הקרקע כאן הוכשרה בשנות השישים. לאבא של ביאליק (צל"שניק) הייתה כאן חלקה. החלקות כאן נעזבו בגלל אחוזי גיר פעיל גבוהים. ביאליק הצליח בעמל רב להתגבר על הבעיה. האתר יפתח בשבוע השני של יולי, (השנה הכל מאחר). הכניסה עולה 30 ₪ לאדם. זה כולל הסתובבות חופשית ואכילה חופשית מהפירות. יש פינות ישיבה וצל. יש בעלי חיים. מי שרוצה לקחת פרי הביתה ממלא סלסילות פלסטיק וממלא אותה בכל אשר יחפוץ ומשלם ביציאה לפי מחיר לקילו של כל פרי.

עד כאן על החווה ועכשיו אל האיש. ביאליק, זה שם מוזר, עוד יותר בין יוצאי אירן. אביו הגיע בשנת 1957 לקיבוץ אלונים. בעקבותיו הגיע גם יתר המשפחה. אחיו הצעיר נקרא על שם המשורר הלאומי. הדוד ביאליק נפל במלחמת יום הכיפורים. וביאליק שנולד בסמוך מנציח את שם הדוד. כך היה מקובל. הסיפור היותר מעניין הוא תחום עיסוקיו של ביאליק: הוא מורה לפיזיקה. שנים היה בעמל צפת, לאחרונה הוא קל"בניק ומלמד בעמל נהריה. הוא מתנדב בבילוש נהריה. בעבר היה פעיל יותר, כיום יום בחודש. אבל העיסוק הכי אטרקטיבי הוא בקבלה מעשית. (ביאליק טוען שהוא בעניין פחות ופחות, כיום רק במקום של עזרה לאנשים, ופתרון של בעיות). וגם פה יש סיפור. סבא רבא שלו שנקרא אפלטון סולמני (לאח של הסבא רבא קראו אריסטו (!!!)) היה רופא מחוזי ועסק בקבלה מעשית. שמו הלך לפניו – סגולות, פתרון בעיות. היכולת הזאת עברה בגנים. בגיל 12 ביאליק גילה שיש לו יכולות לקרוא אנשים. הוא פיתח את היכולת הזאת, ובמשך שנים נתן הרצאות על קריאת פנים וקריאת כף יד. לדבריו הוא משתמש בכף היד בעיקר כאמצעי של קשר עם המטופל. הוא לא באמת צריך את כף היד. אבל גם דרכה הוא יכול להשיג אינפורמציה. גם שם האדם נותן מידע.

סיירנו עם ביאליק בחווה. שמענו סיפורים קולחים אין סוף. טעמנו מהפרי. אפילו פתחנו את עונת הליצי עם טעימה מהזן (ויאטנמי) המוקדם "הונג-לונג".

ניד של ביאליק - 0505401129

עין חרדלית – נפרדנו מהשנה עם טבילה קטנה, מי שרצה.

תודה לקובי קדוש ולביאליק סולמני שפתחו שערים.